

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

3 mei 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de dames Anissa Temsamani, Monica Van Kerrebroeck
en Marleen Vanderpoorten, de heren Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke
en mevrouw Kathleen Helsen –**

**betreffende de verbetering van de vertegenwoordiging van allochtonen
in het onderwijzend personeel**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
uitgebracht door mevrouw Sabine Poleyn**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Monica Van Kerrebroeck.

Vaste leden:

de heer Werner Marginet, de dames Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Linda Vissers;

mevrouw Kathleen Helsen, de heer Luc Martens, de dames Sabine Poleyn, Monica Van Kerrebroeck;

de heren Karlos Callens, Gilbert Van Baelen, mevrouw Marleen Vanderpoorten;

de heer Ludo Sannen, mevrouw Anissa Tamsamani, de heer Robert Voorhamme.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Cathy Berx, de heer Jos De Meyer, mevrouw Veerle Heeren, de heer Jan Laurys;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van der Borgh;

de heer Chokri Mahassine, mevrouw Elke Roex, de heer Joris Vandenbroucke.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Kris Van Dijck.

Zie:

741 (2005-2006)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door mevrouw Anissa Tamsamani, indiener	4
2. Bespreking	6
3. Stemming.....	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie besprak op 27 april 2006 het voorstel van resolutie betreffende de verbetering van de vertegenwoordiging van allochtonen in het onderwijzend personeel.

1. Toelichting door mevrouw Anissa Tamsamani, indiener

Mevrouw *Anissa Tamsamani* verklaart dat aan het voorliggend voorstel van resolutie reeds een grondige bespreking is voorafgegaan. Enerzijds organiseerde de commissie twee uitgebreide hoorzittingen over allochtone leerkrachten in het onderwijs (*Parl. St. VI. Parl.*, 2005-06, nr. 646/1), en anderzijds is er heel wat overleg gebeurd tussen de verschillende indieners van het voorstel.

Zij stelt vast dat de commissieleden uiteindelijk weinig van mening verschillen voor wat de analyse betreft van het maatschappelijk probleem waarover deze resolutie een verdere aanzet tot beleid wil geven.

Een onderzoek over de aantrekkelijkheid van het leraarschap dat begin 2005 gelijktijdig met het PISA-rapport van de OESO gepresenteerd werd, bevestigt volgens mevrouw Tamsamani dat het, drie jaar na de goedkeuring van het decreet op de evenredige arbeidsparticipatie, dramatisch gesteld is met de vertegenwoordiging van de kansengroepen in het personeel van het Vlaams onderwijs. In het PISA-rapport weerklinken even alarmerende vaststellingen over de gelijkheid van de kansen van de leerlingen.

In het onderzoek ‘De roeping tot leerkracht’ van de Vlaamse onderwijsadministratie wordt concreet gesproken over twee percent studenten van allochtone oorsprong in de lerarenopleidingen. Van deze beperkte instroom als kandidaat leerkracht, verlaat een relatief groot aantal voortijdig de opleiding. Hoeveel van de verder uitgedunde groep wordt aan het einde van de opleiding effectief tewerkgesteld in het onderwijs, als docent, licentiaat, regent, onderwijzer of kleuterjuf? Zeker in het basisonderwijs moet men allochtone leerkrachten met een vergrootglas gaan zoeken. De hoorzittingen bevestigden deze vaststellingen.

Zij vervolgt dat over de doelstelling en de achterliggende motivatie van dit voorstel van resolutie

ondertussen nog weinig discussie bestaat. Het maatschappelijk draagvlak is momenteel aanwezig.

In de heterogene en multiculturele kennissamenleving van vandaag vervult onderwijs een belangrijke hefboom tot emancipatie, integratie en sociale cohesie. De Vlaamse overheid spant zich via het gelijkheidsbeleid in om diversiteit als meerwaarde in het onderwijs ingang te doen vinden. Het accent ligt daarbij vooral op diversiteit bij het leerlingenpubliek. Maar ook de aanwezigheid van kansengroepen in het schoolteam is uitermate belangrijk en dit omwille van diverse redenen.

Het gaat volgens mevrouw Tamsamani niet alleen over de geloofwaardigheid, de verrijking van een heterogene en multiculturele input, het overbruggen van sociale, culturele en taalbarrières, maar ook over de activering van sociaal kapitaal, van talenten die onbenut blijven.

Met andere woorden, de grote diversiteit in de samenleving die men terugvindt in de klaslokalen, moet men ook terugvinden voor de klas. Dat is een onmisbare schakel in een onderwijsbestel dat moet zorgen voor meer gelijke kansen in functie van de emancipatie en integratie van jonge mensen. Niet in het minst omdat allochtone leerkrachten een belangrijk rolmodel kunnen vormen voor allochtone leerlingen, die het zich op dit moment vaak moeilijk kunnen voorstellen ooit zelf voor de klas te staan. Het ontbreken van die rolmodellen bevestigt de discrepanties tussen gemeenschappen die al te vaak een excuus vormen voor een gebrekkige maatschappelijke integratie, maar ook een reële barrière vormen voor de ontplooiing van heel wat jongeren.

Mevrouw Tamsamani is ervan overtuigd dat de maatregelen die de indieners voorstellen met deze resolutie, effectief ingrijpen op de vicieuze cirkel die maakt dat er zo weinig allochtone leerkrachten, onderwijzers en kleuterleiders voor de klas staan.

De eerste en tweede aanbeveling betreft het aantrekkelijker en toegankelijker maken van lerarenopleidingen. Een reactie die nogal vaak te horen was bij inrichtende machten, is dat het aanbod van afgestudeerde allochtone leerkrachten zo klein is dat het moeilijk is een op diversiteit gericht personeelsbeleid te voeren. Daarom moet men volgens de indiener ingrijpen op een aantal verschillende terreinen.

Hoewel algemeen beschouwd het lerarenberoep de laatste jaren aan populariteit heeft gewonnen, is het

duidelijk zo dat de lerarenopleiding en het lerarenberoep nog te weinig bekend en geliefd is bij allochtone groepen. De drempel naar de lerarenopleidingen blijkt voor jongeren van allochtone origine nog hoger dan naar andere opleidingen binnen het hoger onderwijs. De gemiddelde vertegenwoordiging van allochtonen in het hele hoger onderwijs is met ongeveer 10 percent vijfmaal meer dan in de lerarenopleiding. Daarom vragen de indieners de Vlaamse Regering om samen met zelforganisaties en andere actoren zoals studentenverenigingen en uiteraard de opleidingen zelf, actief promotie en informatie te voeren over de lerarenopleidingen. Maar deze inspanning moet volgens mevrouw Tamsamani verder gaan dan een promotiecampagne. Er moeten blijvend inspanningen geleverd worden om binnen het leerplichtonderwijs die competenties te ontwikkelen en die talenten aan te boren die de instroom van kansarme groepen in het hoger onderwijs bevorderen.

Vervolgens stellen de indieners dat het hoger onderwijs en specifiek de lerarenopleidingen gesteund moeten worden in een structurele aanpak die beginnende leerkrachten beter voorbereidt op de praktijk binnen de scholen. Concreet houdt dit in dat leerkrachten binnen de scholen te maken krijgen met niet alleen culturele, maar ook sociaal-economische verschillen. De basiscompetenties van de leerkracht moeten in die zin geactualiseerd worden. Het spreekt voor mevrouw Tamsamani voor zich dat daarbij sterk de nadruk ligt op een adequaat taalgebruik. Binnen de lerarenopleidingen én binnen de scholen moet voldoende ruimte zijn om tegemoet te komen aan de nood aan taalondersteuning.

In een vierde aanbeveling vragen de indieners een 'inhaaloperatie' door het realiseren van meer zij-instroom. Naast structurele maatregelen willen mevrouw Tamsamani en de andere indieners op kortere termijn zoveel mogelijk doen aan de ondervetegenwoordiging van allochtonen in het onderwijsvak. In die optiek vragen zij de Vlaamse Regering te onderzoeken hoe in het kader van GPB-opleidingen en flexibele onderwijstrajecten allochtone zij-instromers kunnen aangetrokken worden. Zij denken dat hierbij zeker ruimte moet zijn om rekening te houden met elders en eerder verworven competenties en kwalificaties.

Aan het aantrekkelijker maken van het onderwijsvak voor kansengroepen willen de indieners een verbetering van het arbeidsmarktperspectief van die kansengroepen koppelen. Daarom bevelen zij aan dat er

voortbordurend op ervaringen uit het verleden, zoals het project 'Aansluiting en Maatschappelijke Differentiatie', resultaatgerichte actieplannen uitgewerkt worden binnen de lerarenopleidingen die een betere instroom en doorstroom van allochtone studenten in de hand werken. Het vinden van stageplaatsen en binnenkort inloopbanen vormt daarbij een knelpunt dat bijzondere aandacht verdient. Studenten moeten de garantie krijgen ook aan de stage, als belangrijk deel van de opleiding, deel te kunnen nemen.

Een zesde en zevende aanbeveling handelt over een personeelsbeleid met meer ruimte voor diversiteit en ondersteuning van scholen. De hoofdindieners stelt dat het afnemend veld, de instanties die in de praktijk instaan voor het personeelsbeleid binnen de scholen, niet alleen een sterk signaal moet krijgen om de tewerkstellingskansen van allochtone leerkrachten in het onderwijs te verbeteren, maar vooral ook bijgestaan moet worden bij het aanpakken van het probleem van ondervetegenwoordiging. Daarmee bedoelt de spreker expliciet dat de goede wil die leeft bij heel wat directies, niet gehypothekerd mag worden door bijkomende administratieve belasting.

Algemeen, en daarover gaan de overige aanbevelingen, is mevrouw Tamsamani van mening dat men bij de aanpak van dit probleem niet rond de pot moet draaien. De kansen op evenredige arbeidsparticipatie van de verschillende kansengroepen is geen exclusieve verantwoordelijkheid van de respectievelijke kansengroepen, maar van het hele onderwijsveld. Daarom vragen de indieners aan de Vlaamse Regering de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR) te faciliteren om voortgangsrapporten op te maken. Het is immers niet de bedoeling vrijblijvende dingen voor te stellen, of de zaken op de lange baan te schuiven. De bekommernis hierover is duidelijk gebleken tijdens de hoorzittingen. Tegelijk zou het zonde zijn om de bestaande expertise te laten liggen. Deze expertise moet verspreid worden. Er dient verder onderzoek te gebeuren naar de remfactoren die maken dat er verhoudingsgewijs zo weinig allochtonen in het onderwijsvak en de lerarenopleidingen zitten.

Mevrouw Tamsamani sluit haar toelichting af met een algemene beschouwing. Het verheugt haar sterk dat een brede coalitie maakt dat deze resolutie zo resoluut is. Een belangrijk probleem wordt hier bij naam genoemd en een concrete aanpak voorgesteld.

Zij verwacht echter uit een bepaalde hoek het verwijt dat hierbij een specifieke bevolkingsgroep bevoor-

deeld wordt, zonder dat ook concrete engagementen gevraagd worden. Dit soort opmerkingen staat volgens haar echter ver af van de realiteit binnen het onderwijs.

Het is de bedoeling om met dit soort maatregelen de brede en heterogene allochtone gemeenschap aan te zetten om hun verantwoordelijkheid op te nemen, in plaats van hen te bevoordelen. Met de cijfers over het aantal allochtone leerkrachten in het achterhoofd, is de bewering dat het hier gaat om positieve discriminatie gewoon lachwekkend en in tegenstrijd met een constructieve houding die effectief moet leiden tot een meer en meer inclusief onderwijs voor elke Vlaming.

2. Bespreking

Mevrouw *An Michiels* stelt dat zij in haar bemerkingen bij dit voorstel van resolutie de term 'positieve discriminatie' niet zal gebruiken. De Vlaams Belang-fractie steunt een aantal aanbevelingen, maar heeft tevens heel wat fundamentele bezwaren. Zo blijkt dat de toelichting veel verder gaat dan de resolutie zelf.

De volledige verantwoordelijkheid om meer allochtonen voor de klas te krijgen, wat op zich in bepaalde gevallen een meerwaarde kan betekenen, wordt in het voorstel van resolutie bij de scholen gelegd. De vraag hoe de allochtone gemeenschap zelf inspanningen kan leveren of welke inspanningen men zou kunnen leveren, wordt nergens gesteld.

Als voorbeeld verwijst mevrouw Michiels naar de eerste fundamentele voorwaarde voor het aanleren van de taal, namelijk dat dit niet alleen op en door de school, maar ook thuis en buiten de school moet gebeuren. Over die essentiële voorwaarde wordt in de resolutie gezwegen, alhoewel uit diverse tussenkomsten bij andere gelegenheden in de commissie telkens blijkt dat zich hier een groot probleem stelt. Als men bij een vierde generatie opnieuw vanaf nul moet beginnen, stelt zij zich vragen.

Ook de noodzaak om binnen de allochtone gemeenschap te werken aan de attitude dat onderwijs en opleiding enorm belangrijk zijn, wordt slechts zijdelings vermeld in de resolutie.

Zij besluit dat vermits in de resolutie niet vermeld wordt dat de allochtone gemeenschap zelf verant-

woordelijkheid moet opnemen, haar fractie het voorstel van resolutie niet mee zal goedkeuren.

De heer *Joris Vandenbroucke* heeft het voorstel van resolutie mee ondertekend omdat de resolutie uitgaat van een visie waarbij diversiteit in de samenleving niet alleen als een feitelijkheid wordt beschouwd, maar waarbij men er tevens van uit gaat dat de meerwaarde van diversiteit moet doorklinken in de diverse sectoren van de samenleving, waaronder het onderwijs. Zijn partij, Spirit, heeft een zeventigpuntenplan opgesteld om daar naartoe te evolueren. Onderwijs vormt daarbij een belangrijk onderdeel. Heel wat actiepunten uit het zeventigpuntenplan zitten vervat in de resolutie.

Vervolgens stipt de heer Vandenbroucke aan dat de resolutie deze visie daadwerkelijk omzet in concrete actiepunten die kunnen leiden tot een integraal beleid, i.p.v. het projectmatige of vrijwillige karakter van initiatieven die tot op heden werden genomen.

De heer *Jef Tavernier* vindt dat de resolutie heel wat positieve en noodzakelijke elementen bevat. Toch meent hij dat ze twee essentiële problemen uit de weg gaat, namelijk de aanmoediging om aan de lerarenopleiding te beginnen en de aanwerving van allochtone leerkrachten.

Het knelpunt zit volgens de spreker vervat in de volgende passage uit de toelichting: "Tot slot moeten ook de perspectieven op een loopbaan in het onderwijs effectief verhogen. In de engagementsverklaring van februari 2003 engageerden de inrichtende machten zich al ten aanzien van de lerarenopleiding. Ze verbinden zich ertoe medewerkers en kandidaat-medewerkers uit de doelgroepen te ondersteunen en kansen te geven op een volwaardige loopbaan, voorzover zij het opvoedingsproject onderschrijven en voldoen aan de eisen van het ambt."

Uit de voorgaande hoorzittingen in de commissie onderwijs over deze problematiek en uitspraken van mevrouw Mieke Van Hecke, directeur-generaal van het VSKO, de onderwijskoepel van de grootste onderwijsverstrekker, blijkt dat juist hier het belangrijkste knelpunt zit, namelijk de ondertekening van de loyauteitsverklaring. Dit leidt tot een structurele ondervertegenwoordiging van allochtone leerkrachten in het onderwijs. In het katholiek onderwijs zoekt men – zo stelde mevrouw Van Hecke tijdens de hoorzitting – ad hoc naar oplossingen voor de aanwerving

van allochtone leerkrachten. Dit bewijst volgens de heer Tavernier dat er geen engagementen of garanties zijn.

Het gevolg daarvan is dat niet-katholieke allochtonen een lerarenopleiding starten met een zeer wankel motivatie. Zij zijn immers voor de latere tewerkstelling sterk afhankelijk van een ad-hocoplossing vermits de grootste werkgever veruit het katholieke onderwijsnet is. Dit knelpunt wordt niet erkend in de resolutie.

De heer Tavernier beseft dat de onderwijswetgeving gestoeld is op de vrijheid van onderwijs waardoor men initiatieven moeilijk decretaal kan vastleggen. Hij wijst juist op het karakter van een voorstel van resolutie waarbij men in de aanbevelingen iets verder kan gaan dan in decreten.

De heer *Kris Van Dijk* onderkent de problematiek die de heer Tavernier aanbrengt, maar werpt op dat de vraag die zich hier eerder stelt, is of men hieraan iets daadwerkelijk kan doen. Het voorstel van resolutie ontwijkt deze problematiek niet. De indieners zijn zich terdege bewust, maar willen de discussie daaromtrent niet in deze resolutie aangaan. Het is volgens hem wel belangrijk om het probleem te duiden zodat men van daaruit tot een engagement van de sector zou kunnen komen. Hij is ervan overtuigd dat ook de inrichtende machten van het katholiek onderwijs mee in die richting zullen evolueren.

De heer Van Dijk weerlegt de kritiek dat de resolutie geen rekening zou houden met initiatieven vanuit de migrantengemeenschap. De resolutie wil juist de allochtonen duidelijk maken dat er wel degelijk kansen zijn voor allochtone leerkrachten. Hij is ervan overtuigd dat heel wat allochtonen goede leerkrachten zouden zijn, maar stelt vast dat er tot op heden te weinig voorbeeldfunctie is geweest. Op een bepaald moment zal, mede door toedoen van voorliggende resolutie, deze spiraal kunnen doorbroken worden.

Mevrouw *Sabine Poleyn* heeft tijdens de hoorzittingen over deze problematiek vastgesteld dat er al heel wat initiatieven worden genomen in het onderwijsveld. Daarom wordt dit ook expliciet onderstreept in de resolutie. Tijdens de hoorzittingen merkte zij tevens op dat het gebrek aan allochtone leerkrachten zich in alle onderwijsnetten manifesteert.

Zij benadrukt dat de fundamentele bekommernis voor de CD&V-fractie de bewerkstelling van diver-

siteit in de samenleving is, i.c. een interculturaliteit die zich tot op heden nog niet weerspiegelt in het lerarenkorps in alle netten. De voorliggende resolutie biedt volgens mevrouw Poleyn een reeks van maatregelen om hieraan tegemoet te komen, namelijk dat veel meer allochtonen de lerarenopleiding zullen instappen en dat het lerarenkorps meer diversiteit zou vertonen.

Zij beseft dat niet alleen de overheid dit kan bewerkstelligen, maar dat ook de zelforganisaties en alle andere actoren hun steentje zullen moeten bijdragen.

Voor de heer *Robert Voorhamme* vormt de voorliggende resolutie een zeer belangrijk thema. Hij is ervan overtuigd dat als men er niet in slaagt meer diversiteit te bewerkstelligen bij het lerarenkorps, de kans op slagen van de democratisering golf die nodig is in het onderwijs, bijzonder klein is.

De resolutie bevat – indien men goed leest – alle noodzakelijke elementen, alhoewel sommige zaken niet expliciet zijn opgenomen. De heer Tavernier heeft volgens hem terzake een punt gemaakt, maar hij vindt het niet opportuun om in de resolutie daarop te focussen. Volgens zijn eigen waarneming is er voor wat de zware ondervertegenwoordiging van allochtone leerkrachten betreft, geen verschil tussen het vrije of het officiële onderwijsnet waar de loyauiteitsverklaring niet van toepassing is. Indien men een beweging in gang zou kunnen krijgen, is hij ervan overtuigd dat de druk op de inrichtende machten in het vrij onderwijs automatisch zal toenemen.

De heer Voorhamme heeft vervolgens vragen bij de volgorde van de aanbevelingen uit de resolutie. Die volgorde is volgens hem niet logisch. Uit de hoorzittingen is namelijk gebleken dat er reeds veel informatie bestaat over cijfers en programma's die aan de hogescholen bestaan en de ervaringen die men daaruit opdoet. Er bestaat echter weinig onderzoek over de oorzaken en remfactoren bij allochtonen om niet te kiezen voor de lerarenopleiding. Het zou volgens hem goed zijn hieromtrent meer onderzoek te voeren.

Dergelijk onderzoek is voor de spreker belangrijk omdat gesprekken en de opzet van de nodige communicatie met de allochtone gemeenschap geen zin heeft als men niet gericht tewerk zou gaan. Er zijn naar de allochtone gemeenschap toe al heel wat initiatieven terzake genomen, maar die mislukken omdat men niet ten gronde peilt naar de diepere motivatie.

In de praktijk wordt dit debat meestal snel afgesloten omdat het beperkt blijft tot de toelating van het al dan niet dragen van een hoofddoek als leerkracht. Die houding gaat volgens hem te kort door de bocht vermits er diepere motieven zijn. Die motieven ter sprake brengen kan alleen indien dit degelijk onderbouwd is. Volgens hem moet de eerste en de laatste aanbeveling daarom na elkaar worden vermeld.

Voor wat de zevende aanbeveling inzake het aanwervingsbeleid betreft, begrijpt hij niet op welke onderwijsinstellingen dit betrekking heeft. Gaat het om de onderwijsinstellingen die zich bezig houden met de lerarenopleidingen of op de reguliere onderwijsinstellingen? Heeft het actieplan dan te maken met de aanwerving zelf?

Tot slot stelt hij dat de derde en vierde aanbeveling telkens te maken hebben met de participatie van allochtone jongeren in het hoger onderwijs en niet specifiek betrekking hebben op de lerarenopleiding.

De heer *Gilbert Van Baelen* brengt aan dat men veel aandacht moet geven aan de instroom van allochtonen in het onderwijs en in het bijzonder voor wat de lerarenopleiding betreft.

Tijdens de hoorzitting heeft hij gewezen op het verhaal van de enkelingen die weliswaar uitstromen uit de lerarenopleiding, maar niet instromen in het lerarenberoep. De resolutie doet in deze dubbele zin een oproep aan alle inrichtende machten om bijzondere aandacht voor deze doelgroep te hebben. Het gaat daarbij niet om een prioritaire, maar een gelijkwaardige behandeling.

Hij vergelijkt de voorliggende problematiek met de democratiseringsgedachte uit de jaren zeventig waaruit bleek dat de leerkrachten toen enorm belangrijk waren voor de in- en doorstroming naar het hoger onderwijs.

Mevrouw *Anissa Temsamani* reageert t.a.v. de leden van de Vlaams Belang-fractie dat zij met hun opmerkingen hun ware gelaat tonen. Zij zijn duidelijk tegen elke integratie van allochtonen in de samenleving.

Op de kritiek van de heer Tavernier merkt zij op dat het VSKO enige tijd geleden zelf een duidelijk signaal heeft gegeven om de deuren open te zetten voor andersgelovigen in het katholiek onderwijs. Mevrouw Van Hecke, directeur-generaal, heeft toen aangehaald dat nader te willen onderzoeken.

Voor wat de opmerking van de heer Voorhamme over de orde van de aanbevelingen betreft, reageert zij dat de voorliggende tekst een compromis is. De ondertekenaars van de CD&V-fractie waren vragende partij om de aanbevelingen 1 en 9 te wisselen van plaats omdat men de vrees had dat men de tekst zo zou lezen dat eerst onderzoek diende te worden afgewacht alvorens over te gaan tot acties.

Zij verduidelijkt tot slot dat aanbeveling 7 wel degelijk op alle onderwijsinstellingen van toepassing is.

De heer *Frank Vandenbroucke*, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, vindt de voorliggende resolutie een uitstekend initiatief om het debat op gang te brengen. De tekst is het resultaat van debat tussen diverse politieke groepen. Iedereen vindt in de compromistekst zijn gading. De tekst heeft zijn volledige steun. Hij heeft uit het onderwijsveld reeds signalen opgevangen die aantonen dat dit initiatief niet onopgemerkt is gebleven. De resolutie oefent dan ook een positieve druk uit.

3. Stemming

Het voorstel van resolutie betreffende de verbetering van de vertegenwoordiging van allochtonen in het onderwijzend personeel wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 3.

De verslaggever,

Sabine
POLEYN

De voorzitter,

Monica
VAN KERREBROECK
